

R O Z M A I T O Ś C I.

We Czwartek

N^{ro.} 7.

20. Stycznia 1820.

Z Warszawy i o Warszawie

III.

Rzecz zaiste godna uwagi, iż podczas, gdy jarmarki Lipskie i Frankfortskie nie odpowiadają życzeniom kupców, i wszystkie gazety rozwodzą się tylko nad żywością i ruchem dawniejszych, narzekając tem samem na tegoczesne stosunki, jarmark Warszawski wznosi się z każdym rokiem znakomiciej. Orzeł Biały umiescił o tymże jarmarku następujące krótkie, niemniej przeto interesujące uwiadomienie:

„Rozpoczęty jarmark walny, nadał ruch całemu Miastu. Żaden jarmark tatejszy, nie był jeszcze tak licznym, ani tak napelnionym rozlicznymi towarami. Zająte są wszystkie sklepy ogromnego gmachu jarmarcznego. Do tej chwili, przybyło już sto kilkudziesiąt kupców i rękodzielników zagranicznych.“

Pani Catalani, owastawna śpiewaczka, zachwyciła Warszawę kilku koncertami. Dała ich cztery, z których ostatni poświęcony był wsparciu ubogich. Odebrała wiele dowodów szacunku i szczególniejszego poważenia, na które zasłużyła sobie nie tylko talentem, ale i przymiotami godnymi kochania. Aby o niej godnie sądzić, tak ją odmalował pewien genialny człowiek, nie dosyć jest słyszeć jej głos, potrzeba być w jej domu, aby się przekonać, jak jest skromna pomimo sławy i oklasków, odebranych od całej Europy. Wszyscy ubodzy mają prawo do jej wsparcia.

Niepospolite było zimno w Grudniu; ciepłomierz pokazywał najczęściej 18 stopni niżej e, przyczem wiatry i burza były tak częste i gwałtowne, iż ludzie na ulicy ledwie mogli wytrzymać.

Nie tylko Warszawa zyskuje na upiększeniu, Kalisz, doznaje również tej samej pomyślności. Widziemy to z następującego doniesienia, umieszczonego w Białym Orle:

„Okoliczności dzisiejsze zdają się być ogólnie dla miast pomyślnemi. Kiedy coraz bardziej niża się cena zboża i wszelkich

plodów rolniczych, kiedy przeto stan rolników coraz smutniejszy się stał, w tej samej chwili widziemy wznoszące się nowe gmachy po miastach, i dziwiemy się ich nagłemu wzrostowi. Łatwo pojąć można, że skutek ten nie jest naturalnym. Nie naturalną jest zapewne dzisiejsza świetność niektórych miast Polskich, ale jest owocem dobroczynnej opieki Rządu, który wszelkie usiłowania tak gorliwie upiększenia i przyozdobienia Krain poświęca.“

„Pomiędzy miastami, które szczególniejsze doznają ze strony Rządu opieki, jedno z miast pierwszych, trzyma zapewne Kalisz. Poprawiona Administracyja fundusów miejskich, a bardziej jeszcze state summy, które Rząd równie jak dla Warszawy, na przyozdobienie Kalisza przeznaczył, postawiły już dziś to miasto w tym stanie, że po Stolicy śmiało nazwać się może pierwszym w rządzie miastem teraźniejszego Królestwa Polskiego. Wsparci pożyczką Rządową mieszkańcy, przyozdabiają nowymi gmachami ulice. Podnoszą się zaniedbane budowle, które długo spustoszone i bezużyteczne, a dziś z woli Rządu przemysłnym fabrykantom nadane, zamieniły się w korzystne dla Krain rękodzielnie. Ogród publiczny Kaliski, staraniem Administracyi Woiewódzkiej upiększony, stał się tak przystojną przechadzką, iż żadne z miast Woiewódzkich podobną pochwalić się nie może. Ale szczególniejsze ozdobić mają miasto, trzy nowe gmachy Rządowe. Jeden z nich, to jest dom pocztowy, już jest bliskim ukończenia, budowa pałacu Sądowego i szkoły Woiewódzkiej, wkrótce rozpoczną zostanie. Dwa ostatnie kosztować mają 500,000 Złp. Summa ta, wydawać się może będzie zbyt ogromną, tem bardziej gdy robotnicy i materiały nie są zapewne w małym naszym Kaliszu w tej cenie, do jakiej je dzisiejsza konkurrencja w Warszawie podniosła; ale wątpić nie trzeba, że świetność gmachów odpowie ogromowi przeznaczonego funduszu, zwłaszcza, że podobno sam Prezes Komisyi Woiewódzkiej, pomimo mnogich zatrudnień, do-

remi jest obarczony, wziął na siebie antre-pryze.“

„Warszawę, obrat sobie zawzór Kalisz, i na krok od iej przykładu nie odstępaj. Jak w Warszawie, tak i u nas w Kaliszu, rozpoczęto roboty około przyozdobienia miasta, od prostowania ulic, i zrzućcenia ubogich klitek. I u nas w Kaliszu, nie są jeszcze po odleglejszych ulicach zaprowadzone bruki i inne wygody, do których każdy mieszkaniec, wspólnie z innemi znosząc ciężary publiczne, zarówno ma prawo; — wszystko razem nastąpić nie może...“

Posiadacze dóbr uskarżają się ciągle na zbytnią tanność ziemiopłodów. Orzeł Biały umieszcil list z okolicy Sandomirza, donoszący:

„Dawniej przybywali do nas kupcy z Galicyi i Szląska i opatrywali się w płody nasze przeciwko niedostatkowi u nich panującemu. Dziś urodzaj powszechny tak nam zniżył cenę, iż owsa korzec przedaie się u nas po zł. 5 a naywięcej 6, żyta po 8 i w stosunku inne rodzaje zboża, a jeszcze na sto korcy znaleźć kupca nie można. Zapełniają się stodoły, a gospodarz który dawniej spoglądał na nie z radością, widzi teraz zesmutkiem, iż praca iego nadgrodzoną nie będzie. Co się u nas jeszcze do zniżenia ceny zboża znacznie przykładu jest to, iż nie maż w całym prawie Woiewództwie konsystencyi wyosha, a tak właściciele ziemi, nie mają sobie wróconymi choć w części tych pieniędzy, które na utrzymanie iego tożą corocznie. Niedostatek gotowizny tak w okolicach naszych dolega, iż pewien obywatel w bliskości Połanica, nie mając czem opłacić podatków, zagniony exekucją, musiał prznieć swoją farmę posyłać do Warszawy, i tym sposobem znarnowawszy owoc pracy swojej, ledwie podatki opłacić zdołał.“

Orzeł Biały odbiera coraz większe pochwały w publiczności. Wiadomości zasięgnięte z różnych okolic Królestwa, zajmują szczególnie; nie jedna albowiem okoliczność, mało jeszcze znana w Stolicy, staie się przez to powszechną. Numer 10 tomu IV. zawiera dwa listy. Na jednym podpisano jest: „Obywatel Woiewództwa P., drugi umieszczony pod napisem: Z nad Nidy.

Pierwszy tak opiewa:

„Nie zapewne nie jest skuteczniuszem do wzrostu pomysłności krajowej, iak rozszerzanie oświaty, która zarówno w przemysle rękodzielnym, handlowym i rolniczym jest potrzebną. Żadne więc usiłowanie Rządu chwalebniuszem bydl nie mo-

że nad to, które ma na celu oświecenie ludu rolniczego, tey klasy mieszkanców zaiętej iedynem kraiu naszego bogactwem. Lecz we wszystkich zamiarach z naywiększem umiarkowaniem postępować należy, żeby najlepsze zamiary przeciwnego nie wzięły skutku; aby to, co ma dążyć do uszczęśliwienia obywatela, nie stało mu się uciążliwem, i aby zamiast pożytku, istotniey nie odnosił szkody. — Przy-padek tu opisany to samo okaże.

Urządzenie u nas szkółek wiejskich, iest konieczną potrzebą krajową. — W tym celu — w odległości o pół mili od wsi moiey leżącym, urządzono szkołę włościańską, do której włościanie z teyż wioski, dzieci swoje posyłać mają. Wlecie usługi domowe, w zimie niebezpieczeństwo narażenia zdrowia i życia, nie pozwalają rodzicom posyłać dzieci tak daleko. — Mimo tego włościanie nawet kopcarze, na utrzymanie tey szkółki obowiązani są płacić po Zł. 5. — Nie dosć na tem, gdy raz opóźniono się z zapłatą, Zastępca nieprzytomnego Komissarza Obwodowego, stawil na exekucją żołnierza, któremu, póki należność wypłaconą nie będzie nakazał dawać codziennie po gr. 15. od każdego złotego, i żywność dla konia.

Wzywam każdego bezstronnego, niech osądzi, czy godzi się aby rodzice tak uciążliwą opłatę dawali, gdy dzieci żadney nie odbierają nauki? Czy godzi się tak nadzwyczajną exekucję stawiać, zwłaszcza wiedząc iak niska iest cena zboża; Czy tym sposobem naychwalebniejszy zamiar do celu swego trafia? Dziwi mnie to naybardziej, że tak uciążliwy rozkaz wydał Podwładny w nieprzytomności Urzędnika, który powszechnie w Obwodzie swoim zyskał szacunek.

Co do nieograniczoney wolności stawiania exekucyi, muszę tu myśl moją podać, iż każdy palet exekucyiny, wartoby wciągnąć w dziennik praw, gdyż każdy prawie nowych trzyma się zasad. Tak albowiem, przyjąwszy stosunek w rzeczonym pałecie wyrażony, od dwóch tysięcy zaległego podatku, trzeba by płacić 1,000 Złotych na dzień, i żywić 200 koni.“

List drugi zawiera następujący obraz Pińczowa:

Pińczow, miasto niegdys zamożne i handlowe, dziedzictwo znakomitych familii Oleśnickich, później Wielopolskich, gdzie nczeni Arjanie, Stankar, Jan Laszki, Blandrata, Andrzej Trzeciecki znaleźli przytułek lub schronienie, gdzie w r. 1555. odprawił się pierwszy Synod między różniącemi się w wierze, a drukarnia już r.

1559. kwitnęła; dziś zawalony gruzami, tonie w błocie i cały handel jego składa się z trochy wełny i skórek baranich lub oielecych. Drugie miasteczko Dziadowzyce, stek plugawego żydostwa, które ssie pracę krwawą rolnika, ale razem daie ruch małej ilości krążących pieniędzy; w nim bowiem sprzedają rolnicy swe płody. Ci mając do opłacenia Dymowe we Wrześniu, Dziesięcinę lub czynsz w Październiku, w Listopadzie liwerunek, niosą do żydowskiego miasteczka trochę zboża, bo go gdzieindziej nie sprzedają; tam przebiegli Izraela synowie podstawiają mu ćwierć dziesięciogarcową, i płacą za żyta ćwierć taką, złoty ieden grosz 20. za ziemniaki groszy 12 monetą pruską, którą biedny chłopiek musi znowu u innego izraelity na polską wymienić (bo taką w kaszach przyjmują) tracąc na złotówce groszy dwa. Sól, ten artykuł potrzebny do życia i utrzymania sprzętów, do jakiegż doszedł ceny? kwarta nieedbiecie na utrzymanie najmniejszej rodziny na tydzień potrzebna, kosztuje groszy 24, a bóty chłopskie zło. iedynaczie, co wyrównywa cenie korcy pszenicy. Nacetnar żelaza trzeba przedać pięć korcy żyta i t. d. Smutny to zaiste stan rolników, ale nieprzesadzony!“

Jest to postępów literackiego zawodu, dowodem, że na rok 1820 wychodzić będą jeszcze trzy nowe dzienniki.

Towarzystwo Przyjaciół Nauk Woiewództwa Lubelskiego wydawać będzie „Dziennik Nauk Leśnych“ który zawierać ma:

1) Naukę Leśną w ogólności, to jest: rozbiór dzieł o Leśnictwie, Historię Leśnictwa, Systemata leśne, wiadomości o Instytutach leśnych.

2) Nauki Przyrodzenia i Matematyczne.

3) Gospodarstwo i Administracyę Lasów.

4) Myślistwo.

5) Statystykę Leśną, czyli opisanie leśnictw tak krajowych iako i zagranicznych.

6) Różne doniesienia tyczące się leśnictwa.“

W drukarni Tygodnika Polskiego i Orła Białego, wychodzić będzie:

„Biblioteka Romansów.“

„Dzieło to wydawane będzie Oddziałami. Każdy oddział składać się ma z 10. Tomów, każdy Tom mniej więcej z 200 stronnic.“

„Do Biblioteki Romansów wybierać się będą nowe i klasyczne Romanse tak Francuzkie i Niemieckie iako i Angielskie i Włoskie.“

O mającym wychodzić nowym i bardzo pożytecznym dzienniku, mamy następujące uwiadomienie i Prospekt:

Każdy przyjaciel sprawy oyczystey nie bez radości widzi coraz więcej wzmagającą się promień Narodowego światła. Pomnażająca się liczba pism w rozmaitych gałęziach oyczystey literatury, i przedmiotach naukowych, niemylną jest skazówką również upowszechniającego się nauk zamiłowania, iak doyrzewiającego w nich smaku. Nie możemy iednak przed sobą zataić: iż mimo tak usilne do oświaty dążenie, mimo znakomitych w niej postępów, nanka rzeczy przyrodzonych, bliższy wpływ na potrzeby życia naszego mająca, tudzież wiadomości ekonomiczne i techniczne, ieszcze nie w takim u nas są upowszechnieniu, na iakie istotnie zasługują. Zdaie się nam dotąd zbywać na potrzebnym zasobie dzieł, któreby nieocenione z tych nauk korzyści, w sposobie na doświadczeniu opartym, do powszechnego podawały użytku.

Bezstronny rzut oka na postęp gospodarskich i technicznych umiejętności Anglików, Francuzów, Niemców, zapewne nas przekona o wzniesionej ich z tego względu zamożności, i uderzającej w porównaniu z nami różnicy. Ależ nie ma gałęzi przemysłu, nie ma sposobu w kunsztach, rękodzielstwach, fabrykach, któreby u nich przez pisma publiczne ku powszechnemu użytkowi obławione nie były. Przyswajali oni nawzajem odkrycia i wynalazki swoje, stosując ie do potrzeb krajowych: dla czegoż i my nie mielibyśmy z obcych korzystać doświadczeń, i na własney upowszechniać ie ziemi? Szkodliwe i tamujące wzrost dobra oyczystego zdanie: iakoby nam tego po polsku posiadać nie trzeba, co pożytecznego zawierają w sobie pisma zagraniczne, zamkniętą w ostatku musi przed trybunałem oświeconey powszechności, która wszystko co iest pożyteczne i Narodowe z gorliwością popiera.

Nie są w prawdzie i nasi rodacy bez wszelkiej w tym zawodzie zasługi między innemi Kłuka uczone prace, nie małe w swoim czasie przyniosły dobrego, i po dziś dzień są użyteczne; szybki atoli postęp w nowych odkryciach, a z niemi wzrastające potrzeby nasze, zostawiają wiele do życzenia tak dalece, iż każde w tej mierze przedsięwzięcie zbytecznem nie będzie. Fizyka, matematyka, chemia, przetorowały przemysłowi ludzkiemu niedostępne przedtem ścieżki do tajników przyrodzenia, i nie w długim lat przeciągu tyle nowych wykryły skarbów, ile niegdyś

proste i mechaniczne, że tak rzecz można, dochodzenie przez kilka nie objawiło wieków.

Nie podlega dziś żadnemu zaprzeczeniu: iż kwitnący stan rolnictwa jest najpierwszą podstawą pomyślności krajowej. Na niem się zasadza prawdziwe bogactwo narodu; na niem się opierają wszystkie inne gałęzie gospodarskiego przemysłu. Ale i przetwarzanie surowych ziemi płodów nieoddzielnem jest dobrego bytu naszego warunkiem: bo tylko te w korzystnem użyciu własnych produktów niezawisłemi od zewnętrznych okoliczności uczynić nas może. Po zmianie szczególniejszych stosunków handlowych, a nade wszystko po upadku naszego wywozowego handlu, obok nieustającej potrzeby zagranicznych płodów natury i sztuki, ze znacznym ubytkiem krążącej w kraju gotowizny sprowadzanych, lepszy stopień fabryk krajowych i rękodzieln, ożywiający ruch handlu wewnętrznego, i zaspokajający potrzeby, stałby się niechybnie skutecznem lekarstwem na niedostatek, co źródła nasze wysusza. Ziemia i gospodarstwa nasze przy większem usiłowaniu i obojętniejszej znajomości w ekonomice i umiejętnościach technicznych, potrafiłyby pomyślność naszą na niezachwianey utrwalić podstawie, i w niemałej części uwolnić nas od harachu, który obcemu przemysłowi na niedostatek własnego, opłacać jesteśmy przymuszenni; tak bowiem wiejskie iako i miejskie gospodarstwa, mogłyby mieć rozliczne plody i twory własney pracy i przemysłu, któreby przynajmniej główniejszym potrzebom naszym wystarczając, przez to samo kraj nasz na wyższym stopniu samożności postawiły.

Takimi widokami pobudzona, zawiązała się tu w Warszawie Redakcyja pisma periodycznego pod tytułem:

Izys Polska
czyli:

Dziennik wynalazków, kunsztów i rękodzieln, poświęcony krajowemu przemysłowi, tudzież potrzebom wiejskiego i miejskiego gospodarstwa.

Głównym pisma pomienionego celem, będzie rozszerzanie i upowszechnienie użytecznych dla kraju naszego wiadomości, któreby dały do zwrócenia uwagi na przedsięwzięcie środków służących ku rozszerzeniu krajowego przemysłu, czy to przez wskazywanie obcych przykładów, czy przez udzielenie potrzebnych przepisów w rozmaitych gałęziach gospodarstwa krajowego.

Do zakresu pism tego należy być będą:

1. Przedmioty ciekawe z nauk rzeczy przyrodzonych, chemii, fizyki, etc. Wiadomości o szczególniejszych przedmiotach handlowych i płodach natury; krótkie rysy stanu zamożności i przemysłu obcych krajów i t. p.

2. Wiadomości o zakładach i instytutach zagranicznych, celem wzniesienia przemysłu krajowego ustanowionych; szczegółowe opisy fabryk i rękodzieln obcych i narodowych.

3. Cenniejsze szczegóły z rolnictwa: o użytecznych narzędziach i machinach, o uprawie niektórych mało znanych i użytecznych roślin etc. przedmioty dotyczące się chowu bydła, drobiu i t. p.

4. Wiadomości pożyteczne w gospodarstwie domowem dla gospodarzów i gospodyń. Korzyści z wszelkich gospodarstw przedmiotów: o lninie, konopiach, o udoskonaleniu przędzy, płótna, blichy płócien, wosku etc. o browarach, gorzelniach i wydosołaleniu fabrykatów z tychże. Cegielnie, piece, oszczędniejsze kachnie i t. p.

5. Rzeczy ku użytkowi kunsztów, rzemion, fabryk i rękodzieln, n. p. co do poprawy szkła krajowego, garbarstwa, garbarstwa, tkactwa, papierni; o farbiarstwie; o rzeczach dla malarzy, lakierników etc.

6. Literatura techniczna obca i narodowa.

7. Doniesienia o nowych odkryciach i wynalazkach.

8. Opisy i wzory modeli na najnowsze sprzęty, naczyń, powozy etc. ku wygodzie domowej i użytkowi artystów i rzemieślników.

Szczególniejsze narzędzia gospodarskie, maszyny, plany, którychby opisanie same dostatecznem nie było, wystawione będą w rycinach, których aby niepewney i częstokroć zawodney nie czynić obietnicy, mimo zamierzoney większej, stanowi się najmniejsza liczba: dwanaście w ciągu roku całego.

Izys polska rocznie z dwanaście numerów razem sto arkuszy obejmujących złożona wychodzić będzie co miesiąc 8vo majori. Cztery numery składać będą tom jeden, z których każdy osobnym spisem materji i ozdobnym tytułem opatrzonym będzie.

Zamierzone w b. m. Styczniu r. b. pierwszego numeru wydanie przez zbieg okoliczności wstrzymane, nastąpi w miesiącu Lutym. Staraniem będzie Redakcyi aby wydawanie następnych numerów w pierwszym zwrócić się kwartale.